

ГЕОРГИ РАЙЧЕВ СИВКА И ШАРКО

chitanka.info

Един човек имаше куче и кокошка. Кучето наричаха Шарко, а кокошката Сивка. Шарко и Сивка уж бяха приятели. Сивка беше с добро сърце, помагаше всякак на Шарка, а кучето все гледаше да ѝ напакости. Някой път дори я гонеше по двора и късаше със зъби перата ѝ.

Един ден Шарко спеше сладко-сладко под сянката на ореха. Покрай него мина Сивка и видя, че на ухото му е кацнала голяма зелена муха и се готви да си смукне топла кръвчица. Сивка побърза да защити приятеля си, спусна се и клъвна мухата. Но Шарко се пробуди и погна Сивка.

— Гладнице! — викна ѝ той. — Ти искаше да ми изядеш ухото, докато бях унесен в сладък сън.

Но изплашената Сивка подхвъркна на стряхата и оттам се опита да му обясни как стои работата.

— Лъжеш! Бау! Бау! — лаеше лошият Шарко. — Лъжеш! Не ти вярвам! Ти искаше ухото ми да изкълвеш, та да ми се смеят всички от махалата! Но почакай — аз ще направя пък господарите да те изядат!

Шарко знаеше къде е пологът на кокошката. От този ден той почна да я следи. И щом я чуеше, че кудкудячи, прогонваше я от полога и изяждаше яйцето.

Идваше вечерта стопанката, гледаше, празен полог.

— Я гледай каква лъжкиня е станала нашата Сивка — думаше тя, — само кудкудячи в полога, а пък яйца не снася!

Днес така, утре така, най-сетне господарката се ядоса. Един ден тя каза на мъжа си:

— Слушай, мъжо, щом нашата Сивка не снася вече яйца, най-добре е да я заколим и да сготвя за утре сладка чорбица да си хапнем.

— Бива, жено, бива — отвърна мъжът зарадван, — и аз така мислех. Защо ни е такава мързелива кокошка. Ще си купим друга, по-добра.

Кучето и кокошката бяха на двора и чуха какво кроят господарите. Щом хората влязоха в къщата си, кучето почна да подскача и да скимти от радост.

— Кви! Кви! Кви! Е, Сивке, разбра ли, че си отмъстих? Ти искаше ухото ми да изкълвеш, а пък аз направих тебе цялата да те изядат!

— Ти си зъл и глупав, Шарко — отвърна му кокошката и заплака от мъка.

И наистина кокошката беше не само по-добра, а и по-умна от глупавото куче.

— Кудкудяк! Кудкудяк! — рече си тя. — Чакай, аз няма да оставя да се радва лошият Шарко. Ще избягам в гората, ще си снеса там яйца, ще измътя пиленца и ще ги доведа на господарите. Тогава те ще видят кой е виновният.

Хората живееха покрай гората. Още същия ден кокошката избяга там, сви си гнездо и почна да снася в него яйцата си.

Но след десетина дни човекът отиде в гората за дърва. Шарко, който нямаше никаква работа, навири опашка и преплете крака подир него. Човекът не го и забеляза.

Насам Шарко из гората, натам — току гледа на едно място Сивка лежи в тревата и мъти яйца. Погна я Шарко, излапа яйцата ѝ и — беж! — да го не види някой, право назад в село. А Сивка подхвъркна на едно дърво и закряка с все сили, от яд и мъка. Чу я човекът и дойде да види какво кудкудячи в гората. Гледа — неговата кокошка на дървото, а долу пълно гнездо с черупки от яйца.

— Я гледай — рече си човекът, — наша Сивка била жива! А пък ние помислихме тогава, че я е грабнала лисица. Бре, тук ще има някоя дяволия. Кой ли е изял яйцата ѝ? Сигурно такава ще е била работата и попреди. Я чакай да туря до гнездото клопка. Може би ще пипна пакостника.

Още до вечерта донесе той яка железна клопка и я прикри в тревата до самото гнездо. На утрото Сивка снесе яйце и зачака. Ето ти го след малко иде пак Шарко и отдалече се смее:

— Е, Сивке, снесе ли ми яйчице? Дай да го хапна, че съм много гладен!

Хвърли се Шарко към гнездото и лапна яйцето, но в същия миг капанът — щрак! — пипна го за крака.

Заквича Шарко, та гората прокънтя — кви! кви! кви! Врът Шарко насам, врът натам, но колкото скачаше, толкова по-дълбоко се забиваха зъбците в крака му. А Сивка се залива в смях от дървото:

— Ей Шарко, Шаренце, защо квичиш толкова? Да не е много горещо яйцето? Или от лакомия се задави, а, приятелю?

Но ето го, че пристигна от село и човекът, с пушка през рамо. Той видя, че нещо голямо се мята около дървото, и помисли, че е лисица или вълк. Бързо смъкна пушката, прицели се и — бум! — гръмна. Но чу се жално квичене и онова животно взе да подскача още по-силно.

Човекът дотича и що да види: в капана неговият Шарко с един крак в клопката, а другият — пречупен от сачмите.

— Е — рече му той, — ти ли си бил крадецът, бай Шарко, така ти се пада.

Той го откопча от клопката, ритна го и го отмина, а кокошката сама слезе при него. Господарят я помилва зарадван, взе я и я отнесе дома на стопанката си. А Шарко се довлече чак вечерта в село на три крака.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА



<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.